

De Heer is een Rots sinds mensenheugenis (Jesaja 26:4)

Onze behoefte aan zekerheid en vastigheid wordt in deze dagen flink op de proef gesteld. Voorlopig moeten we nog twee maanden op deze manier vooruit. Hopelijk voor ons allemaal in redelijke gezondheid!

Wat geeft ons in zo'n onzekere tijd dan nog zekerheid en vastheid?

God wordt in de bijbel een Rots genoemd. Omdat Hij een veilige toevlucht is. Een Rots staat vast. Is sterk en zeker. In Nederland zijn die er niet. Voor rotsen moeten wij naar bijvoorbeeld de Ardennen of de Eifel in Duitsland. (Nee, nu even niet!) In de Ardennen is er een plaats met de naam Rochefort..” Dat betekent iets van ‘sterke rots’!

In deze onzekere tijden mogen we terugvallen op de Rots. Op God die de Rots is. Hij is een veilige toevlucht. Met name in de Psalmen komt dat beeld voor. Bijvoorbeeld in Psalm 62 vers 3: Hij alleen is mijn Rots en mijn redding.

Wat ook veel voorkomt in de Psalmen is dat God óns op een rots plaatst. Op een hoge plaats waar we veilig zijn. We waren ooit op vakantie in Wales, en stonden bij opkomend water op de rotsen aan de kust te kijken. Het water spatte omhoog. Jedidja (7) stond hoger dan Lenore (4) en het water spatte op. Het kwam steeds dichterbij. Jedidja riep: ‘Kom maar hier Lenore, hier is het veilig!’ Ik ben het nooit vergeten.

Dat is wat de bijbel ons toeroept. Kom maar bij Mij, hier ben je veilig! In Psalm 27 vers 5 bijvoorbeeld: ‘Hij tilt mij hoog op een rots’. En in Psalm 40 vers 3: ‘Hij zette mij neer op een rots, een vaste grond voor mijn voeten’.

God wil onze Houvast en zekerheid zijn, onze Rots. ‘Niets zal ons kunnen scheiden van de liefde van God, die in Christus Jezus is’, zegt Paulus in dat bijzondere gedeelte in Romeinen 8 vers 39.

Gaan wij de uitdaging aan onze houvast en zekerheid in God te zoeken?

(ds. Charlotte Inkelaar- de Mos)